

ПРОФЕСОРУ Т.Г. ШЕВЧЕНКУ – 70 РОКІВ

Тарас Георгійович Шевченко народився 5 листопада 1939 р. у м. Житомирі. Батько – військовослужбовець, мати – лікар. Батько загинув у жовтні 1941 р. Війна застала сім'ю Шевченків у Луцьку, згодом вони (мати, бабуся, старша сестра і Тарас Георгійович) були евакуйовані до Самарканда, де мешкали до закінчення війни. У 1945 р. сім'я повернулася в Україну у м. Рівне. У 1946 р. Тарас Георгійович пішов до школи (чоловіча СШ № 2). Після дев'ятого класу перейшов до СШ № 10, яку закінчив у 1956 р.

Тоді була прийнята постанова про те, що випускники середньої школи мають відпрацювати два роки на виробництві, а потім вступати до вищих навчальних закладів. У Рівному Тарас Георгійович не зміг знайти роботи, тому їздив у Здолбунів (12 км), де працював слюсарем. У 1957 р. вступив до Львівського політехнічного інституту на механічний факультет.

У 1962 р. Тарас Георгійович одружився. У 1963 р. народився перший син Григорій, а у 1970 р. – другий на ім'я Георгій.

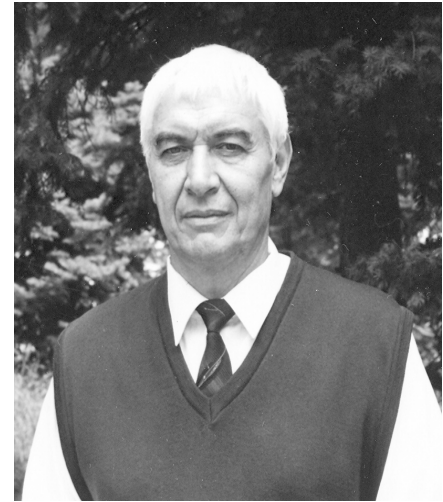
Після закінчення інституту (1963 р.) за спеціальністю “Технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти” Т.Г. Шевченко отримав призначення в Алма-Ату на ремонтно-механічний завод (РМЗ) Міністерства будівництва Казахської РСР. Спочатку працював конструктором, а потім у цеху металоконструкцій: технолог, старший майстер, заступник начальника цеху, начальник цеху. Три роки Тарас Георгійович відпрацював на заводі, а четвертий працював виконробом на монтажі металоконструкцій.

У 1967 р. сім'я Тараса Георгійовича повернулася до Львова. Один рік Тарас Георгійович працював конструктором першої категорії у головному проектно-конструкторському бюро з конвеєробудування.

У 1968 р. розпочав роботу в НДЛ-32 Львівського політехнічного інституту на посаді старшого інженера. Це була лабораторія кафедри теорії механізмів і машин (завідувач кафедри проф. М.Г. Комаров), якою керував доцент Ю.М. Микольський. У лабораторії займалися контролем встановлення обертових печей під час їх монтажу і ремонту. Таке обладнання використовують у виробництві цементу, сировини для алюмінієвої промисловості (кольорова металургія), виробництві мінеральних добрив, у чорній металургії. Вже на початку 70-х було подано заявки на винахід за цієї тематикою за участю Т.Г. Шевченка у співавторстві, а у 1973 р. отримано перше авторське свідоцтво №399705 “Устройство для определения положения корпуса вращающейся печи во время ее работы”. Лабораторія виконувала замовлення по всьому Радянському Союзу: у Красноярському краї, в Іркутській, Новосибірській, Ленінградській, Вологодській, Белгородській областях, у Липецьку, Північному та Центральному Уралі, Північному Кавказі та на Львівщині, Рівненщині, Івано-Франківщині, Донбасі, Подніпров'ї.

У цей час Т.Г. Шевченко працював над кандидатською дисертацією (керівники проф. М.С. Комаров і доц. Ю.М. Микольський) і у 1975 р. вступив до аспірантури, фактично для того аби подати дисертацію до захисту. Через чотири місяці дисертацію було подано на розгляд Вченої Ради і в 1976 р. відбувся захист кандидатської дисертації Т.Г. Шевченка.

1978 рік – це початок співпраці Тараса Георгійовича зі співробітниками кафедри геодезії. У цьому році Т.Г. Шевченко разом з А.Л. Островським і В.Г. Гребенюком подали доповідь про контроль прямолінійності осі корпусу печі лазерними приладами на Всесоюзній конференції. У тому ж 1978 р. Тарас Георгійович був прийнятий на посаду старшого наукового співробітника ГНДЛ-18, а з вересня 1979 р. – старшим викладачем кафедри геодезії, де читав лекції з курсу “Геодезичне приладознавство”. Через три роки став доцентом кафедри геодезії. У 1982 р. була опублікована перша його монографія у співавторстві з І.В. Кузьо та Ю.М. Микольським

“Современные методы контроля установки оборудования”. Працюючи на кафедрі геодезії, Тарас Георгійович продовжував займатися контролем встановлення великогабаритного технологічного обладнання і, зокрема, обертових печей.

Докторську дисертацію Тарас Георгійович Шевченко захистив 22.05. 1992 р. на тему “Разработка теоретических основ, методов и средств инженерно-геодезического диагностирования крупно-габаритного промышленного оборудования” за спеціальністю 05.21.01 – геодезія. На той час він опублікував три монографії, одержав 20 авторських свідоцтва на винаходи, загальна кількість друкованих праць перевищувала 60. Цікаво, що економічним ефектом дисертації була довідка про економію від впроваджених авторських свідоцтв, яку надали в Комітеті з науки та техніки.

Наукова тематика професора Тараса Георгійовича Шевченка перебуває на межі механічних та геодезичних інтересів, а саме інженерно-геодезичного забезпечення, встановлення і діагностування великогабаритного промислового обладнання.

Проф. Т.Г. Шевченко автор близько 150 наукових праць, з яких 50 патентів та авторських свідоцтв на винаходи, три монографії.

За свої розробки проф. Т.Г. Шевченко отримав високі нагороди, а саме: бронзова медаль ВДНГ СРСР у 1982 році, бронзова медаль ВДНГ СРСР у 1985 році, Почесна грамота Міжнародної виставки “Метрологія-86”, дві срібні медалі ВДНГ СРСР у 1990 році.

Професор Т.Г. Шевченко – Відмінник освіти України. Тривалий час був членом спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій.

Протягом останніх 30-ти років професор Тарас Георгійович Шевченко займається науковою роботою зі студентами та аспірантами, був керівником Студентського наукового товариства. Завдяки професору Т.Г. Шевченку кафедра досягла значних успіхів у галузі розробки методів та засобів геодезичного забезпечення монтажу та ремонту великогабаритного технологічного обладнання. За редакцією проф. Т.Г. Шевченка видано посібник, підручник та практикум “Геодезичні прилади” для студентів усіх спеціальностей геодезичного профілю.

Протягом багатьох років Т.Г. Шевченко читає курс лекцій “Геодезичні прилади”, проводить лабораторні заняття і навчальну геодезичну практику з топографії, інженерної геодезії та основ геодезії.

Колектив кафедри геодезії щиро вітає свого колегу із славним ювілеєм, зичить міцного здоров’я, творчих успіхів та всяких гараздів.

**Завідувач кафедри геодезії
доктор технічних наук, професор О. Мороз**